

PACZUSKI
TAUDUL

PRZEKRÓJ PODATKOWY

21.12.2018 r.

Szanowni Państwo,

mamy przyjemność zaprezentować kolejne wydanie Przekroju Podatkowego.

W cotygodniowym Przekroju Podatkowym znajdą Państwo skrócone opracowania interesujących orzeczeń sądowych oraz interpretacji organów podatkowych i ZUS dotyczących tematyki podatkowej.

W przypadku pytań lub w celu uzyskania szczegółowych informacji prosimy o kontakt z Kancelarią: biuro@ptpodatki.pl, tel. +48 22 205 22 00 lub z doradcą w Kancelarii odpowiedzialnym za bieżącą obsługę podatkową Państwa Firmy.

Życzymy ciekawej lektury,

Zespół Kancelarii Paczuski Taudul

WYBÓR ORZECZEŃ SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH ORAZ TSUE:

WYROK WSA W KRAKOWIE Z GRUDNIA 2018 R.: Ograniczenie rozliczenia VAT trzymiesięcznym terminem, o którym mowa w art. 86 ust. 10b pkt 2 i 3 w zw. z ust. 10i u.p.t.u., jest niezgodne z przepisami Dyrektywy 112

W świetle wniosków płynących z analizy uzasadnienia orzeczenia TSUE z dnia 15 września 2016 r. w sprawie C-518/14 (Senatex), a także ugruntowanego orzecznictwa TSUE w kwestii stosowania zasady neutralności i proporcjonalności VAT, regulacje u.p.t.u. w zakresie przepisów art. 86 ust. 10b i 10i u.p.t.u., uznać należy za sprzeczne z zasadami ustawodawstwa unijnego. Powyższe regulacje u.p.t.u. w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 stycznia 2017 r. w zakresie w jakim przesuwają w czasie prawo do odliczenia podatnikowi, który spełnił wszystkie materialnoprawne warunki odliczenia, a nie dochował jedynie formalnych warunków odliczenia (nie z własnej winy i nie z chęci oszustwa – tak jak w stanie faktycznym opisanym we wniosku o interpretację) powodują skutek w postaci konieczności zapłaty odsetek od powstałej w tych warunkach zaległości podatkowej. Zaległość ta powstaje w konsekwencji braku możliwości rozliczenia VAT należnego i naliczonego w tym samym okresie rozliczeniowym. Powstanie obowiązku zapłaty odsetek, jak również narażenie podatnika na konsekwencje stwierdzenia nieprawidłowości w czasie kontroli podatkowej powodują, iż podatnik nie będzie uwolniony od kosztów podatku zapłaconego lub podlegającego zapłacie w toku jego działalności gospodarczej, a w tym przeciw celu prawo do odliczenia zostało wprowadzone. Przepisy u.p.t.u. w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 stycznia 2017 r. wprowadzają bowiem automatyczne przesunięcie w czasie prawa do odliczenia i związaną z tym konieczność zapłaty odsetek za zwłokę z przyczyn czysto formalnych, bez względu na brak wystąpienia w danej transakcji jakiegokolwiek ryzyka oszustwa podatkowego lub świadomego nadużycia prawa. Odsetki bowiem, także muszą być objęte zakresem neutralności skoro obowiązek ich uiszczenia powoduje obciążenie finansowe dla podatnika, wynikające z rozliczenia podatku w warunkach określonych w art. 86 ust. 10b i 10i u.p.t.u. Jest to skutek nie do pogodzenia z zasadą neutralności ale także z zasadą proporcjonalności. Przepisy VAT powinny być interpretowane w taki sposób, aby podatek nie był obciążeniem dla przedsiębiorców, zarówno w aspekcie odliczenia, jak i odsetek związanych z ewentualną zaległością wynikającą z niedochowania wymogów formalnych odliczenia.

WYROK NSA Z GRUDNIA 2018 R.: Odsetki od wierzytelności kredytowych i opłaty kredytowe, które zostały sprzedane razem z wierzytelnością na rzecz innego podmiotu nie stanowią kosztu uzyskania przychodu

Przez „koszty poniesione”, o których mowa w art. 15 ust. 1 u.p.d.o.p. należy rozumieć realne obciążenie majątkowe podatnika, polegające na definitywnym zmniejszeniu jego aktywów, ale uprzednio opodatkowanych albo zwolnionych z opodatkowania. Do tej kategorii aktywów nie mogą zostać zaliczone hipotetyczne przysporzenia, w tym wierzytelności (z tytułu naliczonych, a niezapłaconych odsetek oraz wierzytelności z tytułu opłat naliczonych przez bank w związku z dochodzeniem wierzytelności), których podatnik nie identyfikował jako przychodu podatkowego. W rozpatrywanej sprawie o zaliczeniu spornych wartości do kosztów uzyskania przychodów nie może także przesądzać art. 16 ust. 1 pkt 39 u.p.d.o.p. Sporne wierzytelności nie zostały zarachowane do przychodu, w związku z czym strata z ich sprzedaży - rozumiana jako różnica między

wartością nominalną a ceną sprzedaży - nie może stanowić kosztu uzyskania przychodu. Wniosku, że pozostała część wierzytelności (tj. po odjęciu straty) powinna być rozpoznawana jako koszt podatkowy, nie można wywodzić, tak jak wskazuje to bank - stosując przy interpretacji 16 ust. 1 pkt 39 u.p.d.o.p. reguły rozumowania a contrario.

WYROK WSA W WARSZAWIE Z GRUDNIA 2018 R.: Możliwość obniżenia stawek amortyzacyjnych za poprzednie lata podatkowe

Wykładni art. 16i ust. 5 u.p.d.o.p. należy dokonać z uwzględnieniem wykładni gramatycznej i funkcjonalnej. Zgodnie z powyższym należy przyjąć, iż możliwa jest wsteczna zmiana stawek amortyzacyjnych poprzez ich obniżenie, również co do środków trwałych, które już są amortyzowane. A zatem, obniżenie stawek amortyzacyjnych może dotyczyć również lat podatkowych uprzednich. Jednak zmiany stawek amortyzacyjnych wstecz mogą być dokonywane wyłącznie z poszanowaniem okresu przedawnienia zobowiązań podatkowych.

WYROK WSA W LUBLINIE Z GRUDNIA 2018 R.: Kwalifikacja do odpowiedniego źródła przychodów uzyskanych z tytułu udzielonych licencji na znak towarowy oraz związanych z tym kosztów

Przychody z tytułu licencji na znak towarowy udzielanych deweloperom, zgodnie z art. 7b ust. 1 pkt 6 lit. a u.p.d.o.p. powinny być zaliczane do tzw. innych źródeł przychodów na gruncie art. 7 u.p.d.o.p. i nie powinny stanowić przychodów z zysków kapitałowych. Skoro przychody uzyskiwane przez spółkę z tytułu udzielonych licencji są bezpośrednio związane z przychodami z działalności deweloperskiej, które są jej przypisywane na podstawie art. 5 u.p.d.o.p., to w sprawie znajdzie zastosowanie wyłącznie zawarte w art. 7b ust. 1 pkt 6 lit. a u.p.d.o.p. Konsekwencją powyższego powinno być zakwalifikowanie przez spółkę przychodów z tytułu licencji na znak towarowy do tzw. innych źródeł przychodów. W analogiczny sposób spółka powinna zakwalifikować również koszty uzyskania przychodów dotyczące przedmiotowych licencji.

WYBÓR INTERPRETACJI PODATKOWYCH

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA DYREKTORA KRAJOWEJ INFORMACJI SKARBOWEJ Z GRUDNIA 2018 R.: Brak prawa do wystawienia faktur korygujących w związku z wydaniem przez usługodawcę (usługobiorcom) bezpodstawnie uzyskanych korzyści

W analizowanej sprawie spółka podejmowała akcje marketingowe (promocje, konkursy czy programy lojalnościowe), za które obciążała wynagrodzeniem na podstawie wystawianych faktur VAT. Jednak sąd cywilny orzekł, że wynagrodzenie za świadczenie usług promocyjnych (marketingowych) stanowi bezprawnie uzyskaną korzyść i stanowi czyn nieuczciwej konkurencji. Jednocześnie sąd nie zakwestionował faktu wykonywania usług promocyjnych (marketingowych). W tej sytuacji, pomimo że pobierane wynagrodzenie za usługi stanowiło bezprawnie uzyskaną korzyść, to jednak stanowiło zapłatę za określone zachowanie spółki w postaci faktycznego świadczenia usług promocyjnych (marketingowych). Zatem, nawet gdy w świetle przepisów innych niż prawo podatkowe czynności takie noszą znamiona działań bezprawnych, zwrot kontrahentom otrzymanego wynagrodzenia nie będzie stanowił podstawy do wystawienia faktur korygujących oraz zmniejszenia podatku należnego. Innymi słowy, nie ma tu podstaw do wystawienia faktur korygujących, bo nie zaistniały okoliczności wymienione w art. 106j ust. 1 u.p.t.u., tj. po wystawieniu faktur nie zostanie udzielona obniżka ceny w formie rabatu, nie zostaną udzielone opusty i obniżki cen, nie zostanie dokonany zwrot spółce towarów i opakowań, jak również nie zostanie podwyższona cena lub nie zostanie stwierdzona pomyłka w cenie, stawce, kwocie podatku lub w jakiegokolwiek innej pozycji faktury. Obowiązek dokonania przez spółkę – wynikającego z prawomocnych wyroków sądu – wydania bezpodstawnie uzyskanych korzyści, na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 5 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji, w wysokości otrzymanego od kontrahentów wynagrodzenia nie ma związku z dokonaniem przez podatnika uprzednio świadczeniem usług promocyjnych (marketingowych). Zasądzona przez sąd od podatnika na rzecz kontrahentów kwota będzie stanowiła bowiem odrębną od świadczenia usług opłatę na rzecz kontrahentów, tj. rekompensatę (odszkodowanie) z tytułu czynu nieuczciwej konkurencji, która nie mieści się w katalogu czynności podlegających opodatkowaniu wskazanym w art. 5 ust. 1 pkt 1 u.p.t.u. W przedmiotowej sprawie istotą zwracanej przez spółkę kwoty będzie rekompensata za bezpodstawnie uzyskane przez spółkę korzyści, a nie zwrot płatności za świadczone przez spółkę usługi. Przekazanie określonej kwoty pieniężnej przez spółkę będzie wynikać jedynie z konieczności wynagrodzenia straty w związku z dokonaniem przez spółkę czynu nieuczciwej konkurencji i nie będzie miało wpływu na wykonane wcześniej świadczenie usług. Stosownie zaś do art. 108 ust. 1 u.p.t.u. spółkę – w przypadku gdy osoba prawna, jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej lub osoba fizyczna wystawi fakturę, w której wykaże kwotę podatku, jest obowiązana do jego zapłaty.

**INTERPRETACJA INDYWIDUALNA
DYREKTORA KRAJOWEJ INFORMACJI
SKARBOWEJ Z LISTOPADA 2018 R.:
Kwestia zastosowania przez PGK
uproszczonej formy wpłacania za-
liczek na podatek dochodowy od
osób prawnych, o których mowa
w art. 25 ust. 6 u.p.d.o.p.**

Z uproszczonej formy wpłacania zaliczek nie mogą skorzystać podatnicy, którzy: I) nie wykazali podatku należnego w żadnym z zeznań złożonych w ciągu 2 lat podatkowych poprzedzających dany rok podatkowy, albo II) rozpoczęli działalność w danym lub poprzednim roku podatkowym. W ocenie organu, utworzona z dniem 1 stycznia 2019 r. PGK będzie tym podatnikiem, który nie spełnia ww. warunków. Przy założeniu spełnienia przez podatnika – PGK ustawowych wymogów rejestracyjnych, jej pierwszy rok podatkowy rozpocznie się najwcześniej z tym dniem. Pierwsze zeznanie PGK o wysokości osiągniętego dochodu w 2019 r. zostanie złożone w terminie do 31 marca 2020 r. W konsekwencji, PGK nabędzie prawo

do skorzystania z uproszczonej formy wpłacania zaliczek miesięcznych w podatku dochodowym od osób prawnych, najwcześniej z dniem 1 stycznia 2021 r., po spełnieniu pozostałych ustawowych warunków uprawniających do skorzystania z tej formy. Pierwsze zeznanie PGK o wysokości osiągniętego dochodu w 2019 r. zostanie złożone w terminie do dnia 31 marca 2020 r. W związku z tym, PGK nabędzie prawo do skorzystania z uproszczonej formy wpłacania zaliczek miesięcznych w podatku dochodowym od osób prawnych, najwcześniej z dniem 1 stycznia 2021 r., po spełnieniu pozostałych ustawowych warunków uprawniających do skorzystania z tej formy. Nie można też zgodzić się z tezą, że podstawą obliczenia dla PGK zaliczek zryczałtowanych w 2019 r. będą zeznania podatkowe spółek tworzących PGK z roku 2017 - dochód, a więc i podatek należny za okres, gdy grupa kapitałowa nie została jeszcze utworzona.

**INTERPRETACJA INDYWIDUALNA
DYREKTORA KRAJOWEJ INFORMA-
CJI SKARBOWEJ Z GRUDNIA 2018 R.:**

**Zasady korzystania z pomocy pu-
blicznej przez przedsiębiorcę stre-
fowego w sytuacji przejścia spółki
posiadającej również zezwolenie
strefowe**

Wnioskodawca, prowadząc po połączeniu ze spółką działalność na terenie SSE w oparciu o kilka zezwoleń ma prawo korzystać z pomocy publicznej do wysokości wynikającej z sumy dostępnej intensywności pomocy publicznej oraz wydatków kwalifikowanych dla poszczególnych zezwoleń, z uwzględnieniem dotychczasowego poziomu wykorzystania puli zwolnienia oraz dyskontowania uzyskanego z działalności na terenie SSE na poszczególne zezwolenia. Co za tym idzie, uzyskiwany przez wnioskodawcę dochód z działalności na terenie SSE najpierw będzie korzystał ze zwolnienia w podatku dochodowym od osób prawnych na podstawie chronologicznie najwcześniejszego zezwolenia, a po wyczerpaniu dostępnej na jego podstawie pomocy publicznej (ew. po jego wygaśnięciu) z kolejno następujących zezwoleń.

**INTERPRETACJA INDYWIDUALNA
DYREKTORA KRAJOWEJ INFORMACJI
SKARBOWEJ Z GRUDNIA 2018 R.: Mo-
ment powstania obowiązku podat-
kowego w VAT w przypadku dostawy
towarów w danym 7-dniowym
okresie rozliczeniowym**

1) Nawet jeśli w realizowanych przez podatnika dostawach towarów zdecydowanie można wyodrębnić poszczególne dostawy będące elementami składowymi umowy zawartej pomiędzy kontrahentami i bez większych przeszkód można wyszczególnić zarówno moment rozpoczęcia poszczególnych dostaw, jak i ich zakończenia, oraz określić jednoznacznie przedmiot poszczególnych dostaw (ich rodzaj i zakres), to jednak w świetle u.p.t.u. dostawy są powtarzalne i stałe, a tym samym są dostawami ciągłymi. Zatem, obowiązek podatkowy dla dostaw to-

warów w przedstawiony sposób (czyli że dostawy będą realizowane w sposób powtarzalny i ciągły, ale będą rozliczane po zakończeniu każdego 7-dniowego okresu) - powstanie na zasadach określonych w art. 19a ust. 4 u.p.t.u., czyli z upływem ostatniego dnia każdego okresu rozliczeniowego.

2) W konsekwencji powyższego: datą zakończenia dostawy, o której mowa art. 106e ust. 1 pkt 6 u.p.t.u., wskazaną na fakturze jest/będzie ostatni dzień okresu rozliczeniowego, na jaki strony transakcji się umówiły, o ile ta data różni się od daty wystawienia faktury.

3) Skoro obowiązek podatkowy powstaje z chwilą zakończenia okresu rozliczeniowego, to dostawa towarów ma miejsce w momencie zakończenia okresu rozliczeniowego, a nie w dacie faktycznego otrzymania towaru przez nabywcę.

4) Data odpowiedniego kursu wymiany jest powiązana ściśle z datą powstania obowiązku podatkowego (wyjątek został przewidziany w art. 31a ust. 2 u.p.t.u. jedynie w sytuacji, gdy faktura zostanie wystawiona przed powstaniem obowiązku podatkowego i wystawienie faktury nie rodzi obowiązku podatkowego). A zatem, przy dokonywaniu rozliczanych cyklicznie dostaw towarów przez podatnika kursem właściwym dla przeliczenia kwot stosowanych do określenia podstawy opodatkowania, wyrażonych w walucie obcej na złote, będzie kurs średni danej waluty obcej ogłoszony przez NBP lub ostatni kurs wymiany opublikowany przez Europejski Bank Centralny na ostatni dzień roboczy poprzedzający ostatni dzień okresu rozliczeniowego, w odniesieniu do wszystkich dostaw towarów realizowanych w tym okresie.

KONTAKT

WARSZAWA WOLA CENTER

ul. Przyokopowa 33, 01-208 Warszawa
tel. 22 205 22 00, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

KATOWICE JESIONOWA BUSINESS POINT

ul. Jesionowa 22, 40-158 Katowice
tel. 32 732 33 45, fax 22 205 22 01